

Hrádocký prameň

Apríl 2020, číslo 24

Z komína stúpa dym.
Rozpadá sa v oblakoch.
Tak, ako plány človeka o tom,
čo mohol a čo chcel.
Prázdny svet - plný otázok.
V teplom ráne - chladné myšlienky.
Svet aj v slnku razom potemnel.
Do ticha padám.
Čo mám ?
A čo ešte smiem?
S pohľadom do nebies
hľadájúc odpoveď.
Len modrá pláva nad hlavou.
Na krídlach pokoj vlietol do duše.
Zakrýva celú hrejivým páperím.
Tvoje objatie cítim
akosi dnes pevnejšie.
S istotou viem,
že to, Otče,
s nami stále nevzdávaš.

Toto číslo Hrádockého prameňa vzniká za zvláštnych okolností. Každý z nás má v sebe zrejme viac otázok než odpovedí. Sme v zvláštnej dobe, keď stretnúť sa je veľký problém. Pomáhať si a povzbudzovať sa však nie je otázkou osobných stretnutí, je to otázkou vôle. Toto číslo nebude vydané v tlačenej forme, nenájdete ho na laviciach v kostole. Ak sa k vám dostal v papierovej forme, tak vďaka ľuďom, ktorí na vás nezabudli a ktorí ho pre vás vytlačili. Ak tieto riadky práve čítate na internete, porozmýšľajte nad tým, pre koho by ste ho mohli vytlačiť. Mnohí to potrebujú, ale prístup k internetu nemajú. Toto číslo je pozbierané z našich výpovedí, je obrazom aktuálneho prežívania, možno trochu v napätí, no stále v nádeji, že je tu Ten, kto má všetko pod kontrolou - a nás bez pomoci určite nenechá.

Ďakujem tým, ktorí v tejto neľahkej situácii neostali ľahostajní a do tohto vydania poslali svoje príspevky.

Myšlienky plné povzbudenia sú práve pripravené.

-zk-

Milí bratia a sestry,

chcela by som sa prihovoriť najskôr Božím Slovom, napísaným v Iz. 40, 31. „Ale tí, čo očakávajú na Hospodina, dostávajú novú silu, vznášajú sa na krídlach ako orly, bežia a neomdlievajú, chodia a neustávajú.“

Chcem Vás povzbudiť, aby sme ani v tomto čase, kedy sú dvere našich chrámov zatvorené, keď sa deje to, čo sa nepodarilo ani totalitnému režimu, nezabúdali na Pána Boha. O to viac teraz, keď v celom svete útočí neviditeľný nepriateľ, ktorý ničí, hubí a zabíja. Nedajme sa vtiahnuť do strachu a beznádeje nepriateľovi, ktorý chce v nás spochybniť vieru a nádej, ktorú máme ukrytú v Bohu. A tak neochabujme, ale dôverujme, že Hospodin je blízky všetkým, ktorí Ho vzývajú v pravde a plní želania tým, ktorí sa Ho boja. Verme, že pre pokorných sú aj dnes dvere Božieho srdca otvorené, aby sme sa, ako márnотratní synovia, vďaka Božej milosti mohli opäť navrátiť k svojmu Otcovi a veriť, že nás ani v tejto skúške nenechá a neopustí, lebo to zaslúbil vo svojom Slove. Možno práve dnes, keď máme viac voľného času ako inokedy, nezabúdajme si pripomínať to, čo všetko pre nás urobil a v modlitbách ďakujme a chváľme Boha za to, že On má moc aj nad neviditeľným nepriateľom.

Dana Fronková

Vzácný čas milosti

Je svätý čas, čas milostivý, čas dušu očistiť, dušu od viny.
Syn Boží na dreve kríža odpúšťa všetky previnenia tým,
čo sa k Nemu s láskou blížia.

Pane, pri vzácnnej službe Tvojej v zázračnej,
svätej chvíli, v ktorej na oltár zostupuješ níž toho,
čo dvíha srdce choré, vždy milostivo uzdravíš!

Je svätý čas, čas milostivý, čas dušu očistiť od viny,
k sebe nás volá svätý kríž Ježišu, s vierou ideme k Tebe.
Vieme, že nás pritúliš zas k Sebe.
Veríme, že nám hriechy odpustíš.

Milí bratia a sestry,

v kalendári cirkevného roka má pôst pevné miesto a to už od prvých storočí života Cirkvi. Trvá 40 dní od Popolcovej stredy po Bielu sobotu. Nedele sú však aj počas pôstu špeciálnymi dňami radosti, a to už od čias Kristovho vzkriesenia. Pôstne obdobie pred Veľkonočnými sviatkami pripodobňujeme k štyridsaťdňovému pobytu Pána Ježiša na púšti. Pán Ježiš odišiel do samoty púšte, aby sa modlil a postil, aby sa tak pripravil na svoje životné poslanie. Skúšky, ktorými prechádzal, neboli aj pre Neho, samotného Boha jednoduché.

Aj nám toto obdobie ponúka vážnu a dôležitú úlohu – pripraviť sa na to, čo nám pripravil Pán vo svojom ukrižovaní a slávnom vzkriesení. Čas pôstu je predovšetkým duchovnou prípravou na oslavy Veľkonočných sviatkov. Preto má byť pôstne obdobie pre nás časom modlitieb, časom čítania Písma, časom rozjímania a pokánia. Určite je pre nás novou príležitosťou zamerať svoju pozornosť viac a pozornejšie na Pána Boha.

Pozorujúc svet okolo seba sa však oprávnene pýtame - je pôstny čas časom ticha, pokory a nasledovania nášho Spasiteľa Pána Ježiša Krista, ako to bývalo za čias našej mladosti, keď stíchli zábavy a všetky iné podujatia? Zdá sa nám, akoby dnešný svet vôbec nepoznal túto stranu pôstneho obdobia. Ľudia nechcú a možno ani nedokážu prestať so zábavami, nedokážu sa ničoho zriecť, nechcú sa

zaoberať tichom, meditáciou, modlitbou. Netúžia po zmene života, netúžia po živote a pokoji v Ježišovi Kristovi.

Ale vyzerá to tak, že tohtoročné pôstne obdobie je predsa len trochu iné ako tie predtým. Strach a neistota zmieta našou spoločnosťou, usídlili sa aj v našich malých, ľudských životoch. Pandémia zachvátila svet, zúri z každej strany. Dotýka sa každého jedného z nás. Takúto hrôzu si my vlastne ani nepamätáme. Poučme sa, obráťme sa k Bohu a prosme o odpustenie nám, hriešnym ľuďom! Využime pôstne obdobie na skutočné stíšenie sa, nechajme Ducha Svätého, nech nás naplno zasiahne a nech On sám poupratuje naše malé životy. Prosme nášho láskavého a všemohúceho Stvoriteľa a Otca o Jeho pomoc a ochranu, aby sme smeli prežiť Veľkonočné sviatky v láske, pri Božom Slove, keď si pripomenieme ukrižovanie a zmŕtvychvstanie nášho Spasiteľa a Pána, Ježiša Krista. Práve kríž je pre nás v tejto situácii jasným posolstvom: Človeče, ak sa budeš spoliehať iba na svoje sily, nikdy nedosiahaš obnovu života. Ak budeš chcieť na základe svojich síl vyriešiť najzákladnejšie problémy, nikdy sa ti to nepodarí. Ježiš Kristus zomrel na kríži za teba, aby tvoj život mohol dostať nový smer, nový zmysel, novú radosť, novú nádej.

Kedykoľvek sa nachádzame v ťažkej situácii ako je práve táto, mali by sme sa poriadne zahľadiť na kríž Pána Ježiša Krista a naplno si uvedomiť že Ježišov kríž je posolstvom o tom, že tragédia človeka nie je Pánu Bohu ľahostajná. Práve naopak – Pánu Bohu záleží na každom jednom ľudskom živote. Ak takto dokážeme vnímať symbol kríža, stane sa pre nás symbolom našej záchrany a nádeje v každej situácii. Pán Boh nás uisťuje ako veľmi nás miluje, celé ľudstvo a každého jedného z nás osobne. Preto Ho neustále prosme o odpustenie a za všetko Mu neustále ďakujeme. Svet stíchol, vzácny čas milosti trvá.

Pod Krížom Tvojím kľáčíme.
Tu, Pane, brat môj, i sestra moja,
celý náš cirkevný zbor.
Vták piesní letí hore nad obzor.
A oheň vďaka tichým plamom planie!
Požehnaj a ochraňuj nás, Pane.

Mária Macková

Prebúdzenie jari

Prichádza jar, príroda sa prebúda.

Oživa. Každým dňom viac. Teplé, slnečné lúče ohrievajú nielen zem ale i nás, ľudí.

Zahrievajú dušu i myseľ.

Oživa vo mne to prítomné i to dávno prežité. Ožívajú spomienky.

Vzácne, hlboko vryté do mysle i srdca. Chvilé, keď človek cítil, aká dôležitá je ľudská súdržnosť. Pre mňa to boli roky prežité v práci. Časy, ktoré som strávila so svojimi kolegyňami, keď som mohla pociťovať silu dobrých ľudských vzťahov, spolupatričnosť. Roky, čo priniesli veľa priateľov, zážitkov, radosti.

Okrem týchto vzácných spomienok je pre mňa dôležitá i prítomnosť a v nej moja rodina, deti, vnúčatá, pravnúčatá, všetci tí sú mi veľkou oporou. Posilňujú ma a posúvajú vpred. Zabúdať nemôžeme na to, kto sme, odkiaľ pochádzame. Nie je to len naše rodisko, naša rodina či práca. Sme dielom Božích rúk a na to je dôležité nezabúdať.

Prichádza Veľká noc, ktorá je sviatkom Božieho zmŕtvychvstania. Pristúpme s bážňou, nezabúdajme na utrpenie Ježiša Krista, Jeho obeť pre nás všetkých.

Pristúpme i s radosťou, že práve On je našou záchranou. Je dôvodom v pokore a tichu si uvedomiť zlé v našich životoch, je dôvodom ľutovať hriechy, ktoré do nášho života prišli vedome či nevedome, je dôvodom vykročiť

vpred, do ďalších dní, s Ním - lepší a čistejší.

Anna Šarkanová

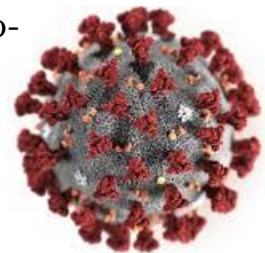
Čo je v živote dôležité riešiť?

Milí priatelia, možno ste sa pristihli v situácii, keď ste mali veľkú potrebu riešiť dané okolnosti, situácie, ľudí, spôsoby odovzdania informácií, odpovede.

Prečo sa tento človek zachoval práve takto? Ako môže rozmýšľať takýmto spôsobom? Ako to, že niektoré skutočnosti nedokážem prijať a sú pre mňa nezrozumiteľné? Ako to, že sa nedokážem uspokojiť s prijatím riešenia, ktoré väčšina považuje za správne východisko? Takéto, a rad ďalších otázok nás môžu zastihnúť na ceste života aj na

cestu viery. Skutočnosť spojená s koronavírusom tiež so sebou nesie mnoho otázok. Informácie, ktoré sa k nám dostávajú môžu byť viac alebo menej pravdivé. Ako sa k nim postaviť? Ako reagovať, ako ich brať? Vidíme, ako rozdielne ľudia reagujú na podnety, okolnosti a riešenia, ktoré sa ponúkajú. Niektorí to berú vážne, iní ignorujú. Prečo ľudia reagujú tak rôzne? Sú ich reakcie spojené s nevedomosťou alebo je to o ľahostajnosti? Je to o hrdosti človeka? O strachu alebo odvahe? Je to o prioritách? Naše reakcie istotne vychádzajú z nášho charakteru, z nášho vnútorného nastavenia priorit a hodnôt, z viery alebo ľahostajnosti. Áno. Situácia, v ktorej sme sa ocitli dokáže veľa odhaliť o našom vnútornom nastavení. Odrazu je tu hrozba- nepriateľ tak malý, že ho voľným okom nevidíme (dokážu ho rozpoznať len odborníci pod mikroskopom), a predsa je jeho sila, veľká a desivá. My len pozorujeme, čo sa to v nás a okolo nás deje. Utrpenie, strach, ú-

nava, panika, izolácia, veľa chorých, umierajúcich, mŕtvych. To, čo vnímame, je zápas v nemocniciach, vo vláde, v spoločnosti. Na základe toho všetkého teda dôverujeme autoritám, ľuďom, ktorí by mali vedieť, o čo ide. Rešpektujeme zásady a nariadenia, ktoré sú nám predložené. Možno niektorí len zo zodpovednosti a úcty voči iným; iní preto, že sa naozaj cítia byť ohrození. Niektorí konajú z lásky, niektorí zo strachu. Sme rôzni, aj motívy, ktoré vedú ľudí k akceptovaniu súčasného stavu a podriadeniu sa normám sú

rôzne. Čo nás však môže pozitívne prekvapiť je, že aj v tej rôznosti je v čase ohrozenia niečo, čo nás spája. V boji proti spoločnému nepriateľovi sa vieme odrazu zjednotiť v určitých záležitostiach, aj keď sme rozdielni. Vieme zabojovať, aj keď predtým by sme sa nevedeli dohodnúť. Vieme rešpektovať a prijať normy a východiská, aj keď predtým by sme s mnohým nesúhlasili. V čase ohrozenia sa akosi vieme vzdať svojej predstavy a podriaďiť sa. Vieme sa poučiť aj zo situácie a svedectva v iných krajinách a národoch.

Príbeh Izraelcov na púšti, keď ich Mojžiš viedol do zaslúbenej zeme, je celkom známy. Ale na pozadí situácie, ktorú momentálne zažívame, nám svedectvo tohto príbehu oživa v novej perspektíve. Izraelský národ, ktorý Mojžiš vyvádza z Egypta do zaslúbenej zeme je stále na ceste. Ľudia sú nespokojní s cestou, so stravou, s podmienkami, s okolnosťami, s informáciami, ktoré im Mojžiš prezentuje ako pravdu o Bohu. Neboli spokojní ani s východiskami, ktoré im Boh ponúkol ako odpoveď a riešenie na ich podnety - respektíve sťažnosti. Ľudia preferovali svoju predstavu o živote, o pohodlí, o jedle, o Bohu, o ceste. Putovali, bojovali aj s inými národmi, túžili. Nie, nebolo to ľahké. Iste boli aj vyčerpaní a unavení. Ich duše boli kvôli ceste príliš odradené. Cesta bola možno drsná, nerovná a špinavá. Tí, ktorí sú nervózni, nespokojní duchom, vždy nájdu niečo, čo by ich znepokojilo. Aj príbeh hovorí, že len nedávno získali slávne víťazstvo nad Kanaánčanmi a pokračovali v dobývaní, napriek tomu veľmi nesúhlasne hovoria o tom, čo Boh pre nich urobil, či neurobil. Trápili sa, že boli vyvedení z Egypta, že nemali chlieb a vodu ako iní ľudia. A hoci jedia nebeské jedlo, sú z neho už unavení. Manna je už medzi mnohými z nich nenávidená a nazývajú ju biednym chlebom. Áno. Tí, ktorí sú ochotní hádať sa, vždy nájdu chybu. Príbeh pokračuje v tom, že za ich reptanie prichádza spravodlivý Boží súd. Objavil sa nepriateľ v podobe hadov. Odkiaľ sa tam odrazu vzali tie jedovaté hady?

Zrejme boli nenápadné. Útočili v nečakanej chvíli. Zasiahli človeka a ich jed bol smrteľný. Dôsledky boli tragické - smrť. Divočina, ktorou Izraelci prešli, bola zrejme po celý čas zamorená týmito hadmi (5Moj 8,15). Ale až doteraz Boh úžasne chránil svoj ľud pred tým, aby im neubližovali. Boh ich úžasne chránil.

Až doteraz. Tieto hady sa nazývajú *ohnivé*, podľa ich farby alebo zlosti alebo podľa účinkov. Zapalujú telo, teda okamžite po uštipnutí pôsobia vysokú horúčku a pália človeka neukojiteľným smädcom.

Ľudia nespravodlivo súdili Boha, keď sa sťažovali na nedostatok vody, napriek tomu, že Boh ich potrebu smädu naplňal počas celej cesty púšťou. Teraz cítia skutočný smäd, ktorý žiadna voda neuhasí. Až teraz je skutočný dôvod pre plač zo súženia. Dovedy bol ich krik spojený s výčitkou a prejavom ich nespokojnosti a malomyselnosti. Až teraz je ich krik skutočne oprávnený. A keď vtedy nedôverčivo dospeli k záveru, že musia *zomrieť na púšti*, teraz vidia realitu svojich slov, ktoré sa naplňajú a oni skutočne umierajú. Jed zloby, zlorečenia a hnevu, ktorý mali vo svojich ústach sa stal jedom, ktorý zabíja. Slová, ktoré vyslovili mnohokrát, v nespokojnosti a malomyselnosti, sa v určitom momente stávajú realitou, ktorú zažívajú v plnej moci. Vo svojej pýche sa pozdvihli proti Bohu a Mojžišovi a teraz ich Boh pokoril. Sú ohrození, bezmocní, sklúčení. Majú spoločného nepriateľa - ohnivé hady, ktoré pôsobia smrťou. Napriek tomu všetkému, čo ich doteraz popudzovalo, o čo žiadali, s čím nesúhlasili, sa teraz vedia spojiť v boji proti skutočnému nepriateľovi - smrti.

A v týchto ťažkých chvíľach poníženia sa obracajú na Mojžiša a vyznávajú svoju vinu: *Zhrešili sme*. Osobitne sa vyznávajú: *hovorili sme proti Pánovi a proti tebe*. Tí, ktorí sa tesne predtým s ním hádali ako so svojim najhorším nepriateľom (napriek jeho starostlivosti), teraz volajú ako na svojho najlepšieho priateľa a Boha si vybrali za svojho obhajcu. Aká veľká zmena. V zápase o prežitie, v boji proti skutočnému nepriateľovi sa teraz vedia spojiť. Prosia o záchranu a Boh milostivo koná. Boh koná, ale povedzme úprimne, veľmi zvláštnym spôsobom. Oni prosia, aby ich Boh zbavil hadov a On im ponúka cestu záchrany pohľadom na hada. Cesta záchrany spočíva v pohľade na medeného hada, ktorého mal Mojžiš vztýčiť na žrd. Ktokoľvek uštipnutý sa naň pozrie zostane nažive. Toto bolo Božie zasľúbenie. Možno nepochopiteľné, ale Boh zvolil cestu a vedel prečo. Kto to prijal, zostal nažive. Boh môže dosiahnuť svoje ciele opačným spôsobom, ako si predstavujeme my ľudia. Tu nešlo ani o pohľad na hada, ale o pokorenie samého seba v prijatí možno paradoxnej cesty záchrany, ktorú Boh ponúka. V prijatí Jeho normy a požiadavky.

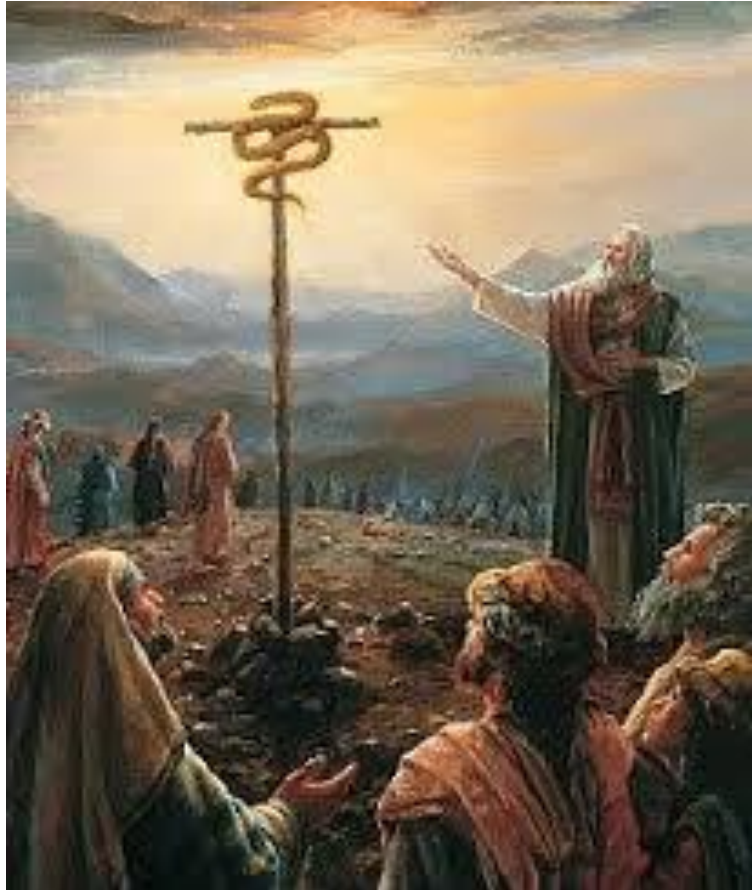
V tomto príbehu je, drahí priatelia, veľa evanjelia. Náš Spasiteľ nám to povedal (Ján 3, 14 -15), že tak, ako „*keď Mojžiš vyzdvihol hada na púšti, musí byť vyzdvihnutý aj Syn človeka, aby každý kto verí, mal v Ňom večný život.*“ Obdobie pôstu a Veľkej noci nám pripomína Pánovo pozdvihnutie na kríži aj Jeho slávne víťazstvo života nad smrťou. Boh dáva cestu záchrany - možno pre mnohých ťažko uchopiteľnú. Pavol o tejto skutočnosti hovorí, že *slovo o ukrižovanom Kristovi je pre pohanov bláznovstvo a pre Židov pohoršenie ... ale pre tých, ktorí*

sú na ceste spásy je mocou Božou (1 Kor, 18,23). Pozorujme sa... pozorujme okolnosti, v ktorých sa ocitáme aj na pozadí tohto príbehu. Hriech je ako hryzenie ohnivého hada. Hriech, ktorý uhryzne *ako had*, pôsobí večnú smrť pekla. Bol to sám Boh, kto navrhol a predpísal liek proti ohnivým hadom. Kristus je cesta záchrany k životu večnému v nebi. Musíme byť citliví a vnímať nebezpečenstvo, ktoré prichádza s hriechom. Potrebujeme prijať záznam, ktorý Boh vydal o svojom Synovi a spoliehať sa na uistenie, ktoré nám dal, že skrze neho sa uzdravíme a budeme spasení.

Každý, kto verí v Krista, hoci je ešte vo viere slabý, nezahynie, ale bude mať život večný. Aj v dnešnej situácii stojí pred našimi očami Kristov kríž, prázdny hrob a svedectvo, že pohľad viery zachraňuje. Kto pohliadne na Krista vo viere, bude mať večný život.

Sme rôzni.

Máme rozdielne pohľady, potreby, túžby. Ale vo vnímaní skutočnej spoločnej hrozby sa vieme zomknúť. Kiež vieme vidieť skutočného nepriateľa. Kiež vieme vidieť záchranu.

Kiež vieme vyznať ako Izraelci: *Zhrešili sme... hovorili sme proti Pánovi.*

Kiež by tak, ako vieme prijať opatrenia a nariadenia zo štátu v tomto období karantény, vieme prijať aj normy od Boha, ktoré prichádzajú skrze Bibliu. Božie normy, Jeho Slovo, to nie je len opatrenie, to je záchrana. Záchrana nie iba pre telo, ale záchrana ducha pre večný život. Kiež sa vieme pokoriť pred Bohom a aj napriek rozdielnosti spojiť v duchovnom zápase proti nepriateľovi, ktorý ničí nie iba telo, ale aj dušu a ducha.

Cestu záchrany nám nanovo pripomína a odкрýva toto obdobie pôstu a Veľkej noci. Milý priateľ, pohliadneš vo viere k nebesám? Pohliadneš na Krista ?

Anna Belanji, zborová farárka

Skôr, než boli spoločné stretnutia v našom cirkevnom zbore obmedzené aktuálnou situáciou, žili sme spolu, rástli vo viere. Od začiatku roka sme sa stretávali pri bohoslužbách, na biblickej hodine dospelých i mládeže, stretával sa dorast, konfirmandi, mamičky, muži, kapela, modlitebné spoločenstvo, zasadali výbory a presbyterstvo, mali sme konvent, zapojili sme sa do aktivít v rámci Aliančného modlitebného týždňa, Ekumenického modlitebného týždňa i do aktivít v rámci medzinárodného týždňa manželstva. Plánov bolo veľa, nateraz museli ustať, vo viere sa však spájame tak, ako okolnosti dovoľia, plánujeme si spoločný modlitebný maratón na každý týždeň – hoci doma, vo vlastnom prostredí, no živo spojení priamou linkou s Pánom Bohom. Vďaka tým, ktorí doposiaľ venovali svoj čas i dary činnosti v duchovnej oblasti, i tým, ktorí to robia aj teraz – síce takmer neviditeľne, ale silno a citeľne. Veríme, že Pán Boh má v rukách celú situáciu a opäť príde čas, keď bude príležitosť pre spoločné plány, zdieľania, modlitby, podania rúk i objatia.

Zatiaľ sa pri bohoslužbách môžeme stretnúť len prostredníctvom televízie alebo rozhlasu. Prehľad bohoslužieb pripravovaných do vysielania takýmto spôsobom (počas veľkonočných sviatkov) si môžete prečítať na str. 13 tohto časopisu.

Kým tieto naše aktivity utíchli, stihli ešte naši dorastenci absolvovať jarnú chatu. Je dobré pristaviť sa pri tom, nielen zaspomínať, ale poďakovať Pánu Bohu za požehnanie tých vzácných spoločných chvíľ a poďakovať i tým (hlavne našim mladým), ktorí túto chatu spolu pripravili a venovali svoj um i sily tým mladším. Pár slov o tejto chate i o tom, čím sa náš dorast zaoberal od začiatku roka, pripravila pre vás Lenka Petříková.

Dorastová chata - SEEN

SEEN (videný). Facebook, Instagram, Snapchat, Twitter,... Má ho skoro každý. Prečo ich používame tak veľa? Sme pod tlakom, že nám niečo unikne? Pravda je, že každý z nás túži byť videný. Niektorí postujú fotky, píše statusy, dáva lajky, komentuje príspevky. Prečo máme potrebu to robiť? Chceme byť videní v tom najlepšom svetle, ktoré my sami vieme ovplyvniť. Všetci chceme byť poznaní a v neustálom spojení s ostatnými ľuďmi, ktorí by nám rozumeli a prijali nás.

Takto vyzeral popis na pozvánke dorastového tábora, ktorý sa konal 21.-24. 2. 2020 v Račkovej doline, na chate J. A. Komenského. Tábor niesol tému „SEEN“, čo v preklade znamená „videný“. Dorastencom sme sa snažili priblížiť 6 okruhov tém, ktoré sa spájali s tým, ako nás vidí Pán Boh. V prvý večer sme privítali hostí z kapely Issac Records, ktorí nám poslúžili slovom a na záver programu spravili krátky koncert. Medzi piesne zaradili povzbudivé svedectvá, ktorými sa mladým snažili priblížiť, ako oni spoznali Pána Boha. V ďalšie dni sme rozprávali o tom, ako Ježiš vidí naše potreby, outsiderov, naše srdcia alebo naše zlyhania. V nedeľu večer sa na príbeh evanjelia s nami pozrel hosť z Hanušoviec nad Topľou.

Tešíme sa, že môžeme spolupracovať s rôznymi našimi priateľmi, ktorí sú ochotní priniesť Krista aj na miesta, ktoré nepoznajú a radi prekročia svoju komfortnú zónu. Počas sobotného večera sme pripravili aj modlitebnú cestu, na ktorej boli vyznačené stanovišťa zamerané na prerozprávanie evanjelia. Túto modlitebnú cestu sme prechádzali po tímoch, kedy vedúci pomáhali dorastencom lepšie pochopiť jednotlivé stanovišťa. Túžili sme, aby dorastenci spoznali Pána Ježiša a pochopili to, že Ježiš vidí ich životy.

Často sa im v tejto spoločnosti predkladajú rôzne podoby toho, kým sú a ako na nás ľudia či spoločnosť hľadí. Názor tohto sveta, je podľa nás úplne iný,

v porovnaní s tým, ako samotný Pán Ježiš do nás vpisuje tú pravú hodnotu Božieho dieťaťa.

Veríme, že tento tábor priniesol mnohé ovocie. Súčasťou tábora boli aj rôzne hry, kedy sme sa snažili navodiť atmosféru prijatia a taktiež budovať vzťahy. Nechýbali chvály počas programu, stíšenia v skupinkách, do ktorých sme sa rozdeľovali v úvode tábora a mnoho ďalšieho.

Lenka Petříková

Niekoľko slov

o našom doraste

Začiatkom januára sme sa rozhodli na dorastoch rozprávať o témach z 1. listu Korinským, 13. kapitoly. Ukázať sme chceli na lásku, ktorú nám dáva Ježiš a to, ako my máme milovať ľudí okolo seba. Prechádzali sme biblickými príbehmi z evanjelií, kde sa môžeme učiť od Krista ako žiť život v láske.

Nad dverami v miestnosti v našom kostole sme vytvorili nástenku, ktorá nám tieto verše mala pripomínať.

Vzhľadom na krízu, ktorá je vo svete, veríme, že dorasty budú pokračovať čo najskôr. Napriek tomu sa snažíme povzbudzovať sa navzájom cez sociálne siete, kde pridávame verše alebo povzbudená.

Veríme, že aj táto situácia prinesie požehnanie a Pán Boh to premení na dobré.

L.Petríková

Dôležité informácie pre vás !

V rámci opatrení, ktoré sú zavedené v našom štáte, v súvislosti s nebezpečenstvom šírenia ochorenia COVID-19, nie sú do odvolania povolené verejné stretnutia (ani v rámci duchovných spoločenskí).

Počas veľkonočných sviatkov si však budete môcť pobožnosti/bohoslužby vypočuť v Slovenskom rozhlase **i pozrieť** v televízii v týchto dňoch a hodinách:
8.4.2020 o 17.30 hod. - pobožnosť – Rádio Regina
10.4.2020 o 9.05 hod. (Veľký Piatok) – Služby Božie – Rádio Slovensko
10.4.2020 o 10.00 hod.(Veľký Piatok) – Služby Božie – Slov. televízia – Jednotka
12.4.2020 o 15.00 hod. (Veľkonočná nedeľa) – Služby Božie – TA3

V týchto neľahkých obdobiach nám na pomoc slúži naša internetová stránka www.ecavlh.sk, kde sa dozviete **aktuálne informácie** aj o dianí v našom štáte, ktoré, v spolupráci so zborovou farárkou s. Aničkou Belanji, pravidelne aktualizujeme. Na internetovej stránke vám **sestra farárka ponúka svoju pomoc** a to nielen duchovnej, ale i v praktickej oblasti (napríklad zabezpečiť nákup). Je k dispozícii na svojom telefónom čísle, ktoré nájdete na konci vydania tohto časopisu.

Na internetovej stránke nájdete oznam o dátumoch a časoch, kedy si môžete vypočuť pravidelné **evanjelické pobožnosti v rádiu**.

Môžete si tu **vypočuť audionahrávky** – kázne sestry farárky, ktoré sú nahraté v minulosti, na našich misijných bohoslužbách.

Tiež si tu môžete **prečítať archívne čísla nášho zborového časopisu**, ktoré určite povzbudia rovnako teraz ako v čase ich vzniku (prípadne ich vytlačiť pre iných).

A napokon, nájdete tam aj **dôležité kontakty** a linky na niekoľko ďalších, internetových stránok, ktoré vás môžu osloviť. V prípade, že máte potrebu hovoriť, vyjadriť svoje postoje, názory, či **svedectvá pre povzbudenie iných**, **zasielajte svoje príspevky** na e-mailovú adresu: hradockypramen@gmail.com.

na oddych i zamyslenie

Nepredajné

Vravel som: „Pane, chcem byť твоjím človekom,
tak dám Ti svoje auto, peniaze aj dom.“

A uvoľnený, samolúbo usmiaty
Som šepol Bohu: „Už dávno nik nedal Ti
toľko, čo ja a dobrovoľne však?“
No prekvapil ma: „Práve naopak.“

Od zrodu čas mi nanucujú dary,
oltáre, chrámy, v ktorých zlato žiari,
monumenty a veže, hlúpe peniaze,
prečo nie srdce, čo bôľ uniesť nevládze?

Chcem srdce, ktoré na zmenu je odhodlané
a pretavím ho, obohatím o poslanie,
roznetím plameň tam, kde bola ničota,
hrud' naplním ti dychom svojho života.“

Do kamienkov som kopal v rozpakoch,
dotknutý tým, čo povedal mi Boh,
no poznanie mi dali Jeho slová –
na predaj nie je — — — — , — — — — — — — — — — .

Všetkými zmyslami

Sedím pohodlne v obývacej miestnosti a pozerám.
Koľko podnetov mi poskytuje zorné pole?

Čo všetko je vidieť?

Letným pohľadom

- na stene zavesený obraz roztancovaných a radostných mladých ľudí,
- skrine, stoličky, knihy,
- kvety,
- iné drobnôstky, starostlivo alebo nedbalo rozmiestnené v policiach

z okna

- blankytná obloha,
- silueta kopcov pokrytých ihličnatými stromami - tvoriace kompaktný celok,
- na ich hrebeni, zopár vyhúknutých stromov vyvyšujúcich sa nad ostatné, vyzerajúce ako neporiadna štica strapatého chalana,
- pásy rúbanísk po kalamite a ničivom lykožrútovi,
- ale aj elektrické drôty, ktoré už postupne ani nevyrušujú.

Priestor za stenou, alebo zatvorenými dverami, zo zorného poľa nevidieť.
Šancu má predstava, fantázia... a potom -... skutočnosť.

Tam vonku – k očnému vnemu sa pridruží aj sluchový vnem.

Počuť vzdialenú vravu okoloidúcich, šum stromov, hlas vtáčkov, džavot roztomilých malých detských hrdinov či vyparádených princezničiek - detí, ktoré dotvárajú denný kolorit .

Je práve pôstny čas – čas modlitby a pokánia.

Predel, či medzihra

A práve v tento čas prichádza niečo neočakávané, prekvapivé.
Rozjímanie, tichosť, prehlušuje bezmocnosť a pocit neistoty.

...zostáva mlkvo, ako vo vzduchoprázdne, zastal čas?

Myšlienky ťažko usporiadať - preplietajú a zamotávajú sa chrliace sa zvesti.
Koľko vpustiť informácií, vnikajúcich dovnútra z mnohých strán, ako ich
vytriediť, zamedziť prechodu, dať im stop!

Čo upokojí, čo utíši?

Do tejto samoty, či zdanlivej samoty vstupuje tichučko, nenápadne Ten, ktorý
je tak blízko.

...po kvapkách vody - uháša smäd,
odstraňuje strach,
tíši bolesť,
ožíva túžbu po poznaní zachraňujúcej lásky,
po objatí a odovzdanosti.

Jeho náruč, určená nám. Ale aj... Tebe, ktorý pochybuješ, že patríš do Jeho
veľkej rodiny.

Doráňaný, nami zmrzačený, ale víťazný.

Ten, ktorý prišiel, žil s nami, trpel, zomrel za nás, vstal, aby nás zachránil.

Ježiš Kristus – Syn živého Boha.

Z rozprávky do nerozprávky

Otváram knihu s rozprávkami a vraciam sa do detských čias. Studnicu nevyčerpatel'ných múdrostí starých otcov a mám, ponaučenia dôb dávno minulých, no stále šepkajúcich do svedomia dnešných dní. Plné náručia starých slov, na ktoré dneš-

ný svet už takmer zabudol. Hrdinov bojujúcich o svoju slobodu či lásku, odvážnych ľudí, čo na ceste za šťastím zdolávajú ťažké prekážky, bojujú s temnými silami, strašidlami i prírodnými živlami. Pre svoje šťastie musia niečo vydržať. Viem, ako vyzerá zlo, je v čiernych šatách, so zhrbenou postavou a zlými očami, maľované olejovými farbami, vo formáte A4, na strane 32. Dôkladne si ho prezerám. V inej rozprávke vyzerá zas celkom ináč, má veľa podôb. Opäť ho zblízka preskúmam. Nežľaknem sa príliš, lebo verím, že skôr, než zazvoní zvonec a rozprávke bude koniec – príde ponaučenie a dobro určite zvíťazí nad zlom.

V myšli sa vraciam k spomienkam, ako som svet vnímala ako dieťa. Poznala som to zlo, malo konkrétnu podobu a vedela som, kde v knihe číha. Možno som už potom ani neotvorila tú stranu 32, ale s istotou som vedela, že tam je. Pýtala som sa v detskej hlávke, či je to zlo skutočné, či existuje aj mimo stránok kníh.

Vyrástli sme z detských čias a obrázkové knihy čítame len málo. Čertov a démonom sme sa s ľahkosťou prestali báť. Skôr sa spoliehame na vlastné pocity a intuíciu – tie nás povedú. Plavíme sa životom a pravidlá nám akosi už netreba.

Túlam sa jarnou prírodou. Slnko hreje takmer pod kožou. Zatváram oči a počúvam. Rieka tečie, vietor šumí a vtáky spievajú v korunách. Takmer dokonalý raj. Niečo však chýba. Je pokoj, bez hluku a ľudí, a tých pár čo stretnem, sú príliš ďaleko a majú zahalenú tvár. Aj v tomto dni, čo je takmer dokonalý, číha nepriateľ. Neviem si vykresliť jeho tvár. Je neviditeľný a kazí ilúziu pekných dní. V obave a neistote opäť všetci začíname veriť poučkám, pravidlám a dúfame

v rozum múdрых ľudí, ktorí snád' vedia, čo robiť, ako to zlé medzi nami poraziť. Pravidlá a disciplína sa opäť stáva modernými. Sme opatrní, bojíme sa teploty a problémov s dýchaním.

Vtedy si uvedomujem, že ten zlý je tu s nami stále. Aj predtým, aj potom. Za trikmi lacných lákadiel bezpečne skrytý, neviditeľný, no tak mocný, že zasiahne nielen pľúca, dokáže rozložiť celé vnútro človeka – dokonale a natrvalo. Pri ňom nestačí chrániť si tvár, chrániť treba dušu, opatrovať ducha.

Do týchto prapodivných chvíľ vstupuje medzi nás Hrdina. Zvláštny, akoby sme v toku povinností, starostí či chvíľ oddychu pozabudli, že je stále tu. Zdatný rytier, ktorý vyhrá všetky boje, s mečom ľahko poráža nepriateľa. S vlastnosťami, ktoré nemá nikto z ľudí. Radca, čo pozná zákonitosti fungovania vesmíru i všetkých javov v nás. Alchymista, čo vynášiel zázračný liek. Vedec, čo pozná všetky vzorce. Otec, čo privinie i pohladí. Nevinná bytosť oblečená dobiela. Živý a mocný Kráľ, ktorý aj život rád položí za svoj ľud.

Cestou do Jeho kráľovstva nemusí biedny človek zodrať všetky krpce, ktoré má, nemusí bojovať v medenej zbroji, zdolať čiernu, hustú horu či vystúpiť na sklenený vrch. Nepotrebuje rady deda vševeda, ani hľadať prievozníka, čo by ho preplavil na druhý breh. Nie je v ďalekej krajine, kde sa piesok leje a voda sa sype. Je tu, prosto, všade okolo, v kráse jednoduchých vecí a obyčajných chvíľ.

Otváram knihu, ktorú napísal ten Kráľ. Nie je plná farebných obrázkov, je plná nádeje, ale i súbojov, víťazstiev i pádov, súcitu, lásky, odpustenia, ponaučení, sklamaní i priznaní, veľa sa v nej píše aj o tom zlom.

Nebojím sa.

Viem, že On - už dávno, svojím dobrom - všetko zlé v svete premohol.

Mohli by sme ináč.

Chceme,

no dnes to ináč nevieme.

Len v tichej modlitbe

prísť blízko, ku Tebe.

Za tých, s ktorými sa dlane

dotknú len cez sklenenú tabuľu.

Za tých, ktorých vidíme len z diaľky

a nákup položíme pred dvere.

Za tých, ktorí odišli bez rozlúčky, v tichu.

Za tých, čo čakáme, no vrátiť sa nestihli.

Za tých, čo o pár dní uzrú svetlo sveta.

I za tých, čo liečia naše neduhy.

Za známych i neznámych, tých,

čo denne miňame.

Ochraňuj a stráž, daj im vedieť,

že sme v láske s nimi,

hoci bližšie, dnes byť nevieme. Amen

-zk-

Dôležité kontakty:

Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Lipt. Hrádok Hviezdoslavova ul. 142

Zborová farárka: Mgr. Anna Belanji, tel. kontakt: 0918 828 050

Veľkonočné bohoslužby budú v rozhlase a televízii, viac informácií na str. 13

Hrádocký prameň vydáva pre vnútornú potrebu zboru CZ ECAV na Slovensku Liptovský Hrádok. Verzia PDF zverejnená na www.ecavlh.sk

Na príprave tohto čísla sa podieľali: Z. Karabínová, M. Gabčová, A. Belanji a ostatní autori uvedení pod jednotlivými príspevkami